

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lapszétküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Gyarmati igazságszolgáltatás.

Pécs, 1900. március 29.

A hatvanhetes közösügyes kiegyezés Magyarországnak, mint önálló, független államnak föladata minden lényeges jogosítványát, hogy megmenthesse számára a tartományi autonómiát. Közöseknek jelentette ki a külügyet, a hadügyet, az ezekre vonatkozó pénzügyet, valósággal pedig osztrákká tette német hivatalos nyelvvél s Magyarország érdekeinek olyan-ú képviselővel, a milyenre bármelyik gyarmati tartomány is igényt tarthat.

Hogy azonban ebben a gyarmati helyzetben továbbra is megtarthassák az országot, hogy ez senmiféle tekintetben, mint önálló állam ne jelentkezzék, elközösítették kereskedelmi ügyeinket, hitelügyünket, pénzügyrendszerünket, összes közvetett adóinkat s ráfogták, hogy mindez érdekünknél áll, habár jogilag nem is volnánk rá kötelezhetőek.

Akik ezt a megkülönböztetést a pragmatikus közösügyek és a közös érdekek között törvénybe iktatták, abban reménykedtek, hogy idő folytán majd sikerül önállóságunkat legalább ez utóbbiakra nézve kivívni, mert a tapasztalás majd kézzelfogható módon fogja igazolni, hogy a mi érdekünknél, a melyre való tekintetből ezek közösségét elfogadtuk, éppen azt kívánja,

hogy Magyarországot legalább gazdaságilag emancipáljuk Ausztriától.

De ez hiu reménynek bizonyult, mert a közös érdekű ügyek köre idő folytán nem hogy visszaszorítottatott volna, hanem ellenkezőleg az államéletnek újabb és újabb ágait is behálózta és a közös érdek rugalmas fogalma alá olyan ügyeket is belevontak, a melyekről a hatvanhetes törvény említést sem tesz, de a melyeknek elközösítése a mi gyarmati helyzetünk pregnansabb kifejezése végett szükségesnek mutatkozott.

Igy vesztette el igazságszolgáltatásunk is azt a teljes függetlenségét, a mely bármely állam igazságügyi szuverénitásától folyik, mindazokban a vonatkozásokban, mikor az nem csupán helyi jellegű, hanem külföldi illetőségű felek jogügyeiben van hivatva a jogrendet főtartani.

Megcsináltuk a közösügyes igazságszolgáltatást a konzuli bíraskodásban, persze megint német hivatalos nyelvvél és tiszta osztrák szellemben; most pedig megint egy ilyen közösügyes igazságügyi csodabogár fekszik a Ház asztalán a német birodalommal a szerzői jog védelmére kötött egyezmény alakjában. A szerzői jog védelme ez egyezmény szerint szintén közös igazságszolgáltatási feladat lesz, mert közösen intézkedik a jogsegély nyújtása körül követendő eljárásról és elvekről

s ebben annyira megy, hogy a magyar törvényhozás által kívánja becikkelyeztetni azokat a rendelkezéseket is, a melyek tisztán Ausztriára vonatkoznak, a mi nem jelenthet mást, mint hogy Ausztria ezt az igazságügyi egyezményt a mi nevünkben is kötötte a német birodalommal s azt mi autonóm jogaink alapján utólag cikkelyezük be törvénykönyvünkbe.

Legszembeszökőbbben tűnik ki azonban igazságszolgáltatásunk gyarmati inferioritása az Ausztriával való ugynevezett viszonyosság gyakorlati érvényesülésében. Abban áll ugyanis az a viszonyosság, hogy a mi bíróságaink föltétlenül teljesítenek mindent, amit az osztrák bíróságok tőlük követelnek, de viszont ezek fölhasználnak minden eszközt a magyar bíróságok megkereséseinek hatálytalansítására. Így egyszer csak kimondták, hogy magyar bíróság által elrendelt biztosítási végrehajtást nem teljesítenek; aztán pedig kimondták, hogy megkereséseiket nem küldik magyar fordítás kíséretében a magyar bíróságokhoz s a magyarországi feleknek szóló határozataikat is csupán a saját ügykezelési nyelvükön küldik meg kézbesítés végett.

A magyar bíróságok pedig ügykezelési nyelvük sértetlenségét megvédelmezhetik mindenkiel szemben a világon, csak az osztrákokkal szemben nem, mert ezeknek idegen nyelvű beadványait és átira-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Tavaszi dalok.

I.

Még nem dalol madár az ágon,
Lomb sincs, levélke sem fakad,
Az erdő titkos, méla csöndje
Nem csábit, még nem hívogat.

És mégis, hogy az enyhe szellő
Körülölelget, lengedez . . .
Lelkemre édes kábulat száll,
Pedig csak sejtem, hogy mi lesz.

II.

Itt-ott még hó borul a tájr,
Egy darab tél, mi megmaradt,
Csalóka fény, hideg sugár te,
Én rád nem bízám magamat.

A kis ibolya jobban tudja,
Átbujt a száraz levelel;
Ugy kérdi tőled bizalommal:

„Ugy-e nem csalsz meg, ugy-e nem?!”

G. Boriska.

A fiaért tette.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Scossa Erzsi.

Nyolc éve mult, hogy a szép és gazdag Lovassy Jenő oltárhoz vezette Hárty Mariskát. Lovassy nem huzott valami nagy fizetést a hivatala után, de vagyonos fiú lévén, az anyagiakkal nem kellett küzdeniök.

A takarékos, gondos kis feleség mellett jutott is, maradt is, a mennyi kellett.

Az öreg Lovassy biztosította magát kétezre forintig. Ha meghal, legyen meg a temetésére való, a többi mindent oda adott a gyerekeinek. Ők pedig kényelmes szobát rendeztek be a számára maguknál, édes boldogság, meglegedés honolt a kis család körében.

Azonban rég meg van írva, hogy nincsen teljes és tartós boldogság ezen a földön. Az ő boldogságuk sem volt tehát zavartalan.

Egy izben, mikor senki nem volt otthon, valahogy tűz támadt náluk, hogy miként, nem tudták kideríteni.

Az ablak függönye gyuladt meg s mire elnyomták, egyik felől a drága diván, másik felől a szekrény teljesen tönkre ment, az utóbbi az asszony kelengyjének legnagyobb részével.

Vigasztalták egymást; hiszen a kár nem oly tetemes, majd csak kiheverik, azért igen jól tudták mind a ketten, hogy idő kell ahhoz. A gyermekek felszaporodtak, öten voltak. Őt gyermeket felnevelni nem kis feladat.

Az egészséges szájacskák megkövetelik a magukét, azon felül majd ez, majd az is szükséges.

Lovassyék rátértek a szegénység útjára, a mit nagyban előidézett az a körülmény, hogy Lovassy súlyosan megbetegedett. Fél év is eltelt, mire ismét hivatalába mehetett; az orvos, patika mindent felemésztett. Szegény asszonynak sokszor még a falatot is meg kellett vonni magától, hogy jusson a többinek. Egész könnyedén, lopva cselekedte. Azért a szerető férj figyelmét nem kerütki ki, nem szólt semmit, de számtalanszor az örülethez volt közel. Mit tegyen? Hogy változtasson a sorsukon? Éjszakákat töltött álmatlanul, nyitott szemmel virradt meg ágyában, úgy, ahogy lefeküdt.

A Böskének rongyos a cipője, mondta az asszonyka férjének. A Dudusnak pedig ruha kell; nekem is úgy kellene egy utcai ruha, de most ne is beszéljünk róla. Elnékülözöm egy darabig, csak a gyerekeknek legyen meg, a mi kell.

— Nékülözöd? — mormogta a férj komoran. Hat annyira vagyunk már, hogy még a szükséges ruhát is nélkülözöd kell?

A nélkülözés, a szegénység még annak is fáj, annak is terhes, a ki benne született, a ki megszokta, hát annak, a ki még soha sem próbálta.

Az öreg apának fáj látni fia nyomasztó helyzetét. Könnyes szemmel hallgatta panaszait s már az sem bírta felderíteni, ha uno-

taik elfogadni tartoznak, csak azt az engedményt koncedálta nekik a kormány, hogy a mennyiben az idegen nyelvű osztrák ügyiratok lefordítását szükségesnek tartják, terjeszszék föl azokat e célból az igazságügyi miniszteriumhoz.

Jaj azonban annak a magyar bírónak, a kiról kívül, hogy fordítás végett felterjesztett olyan idegen nyelvű osztrák ügyiratot, a melyet anélkül is megértett és elintézhetett volna. Az ilyen „közőkötő természetű, sóviniszta“ bíró irgalom nélkül bele kerül a fekete könyvbe, így hát nemcsak az a magyar bíró nem alkalmatlankodik magyar fordításért a miniszteriumnál, aki a német megkeresést megérti, de még az is inkább hozzáértő emberrel magyarztatja meg magának privátim a német ákombákomp értelmét, aki nem is konyit ahhoz a nyelvhez.

Igaz, hogy a magyar bírónak is joga van magyar nyelven intézni megkereséseit az osztrák bírósághoz, de az a fél aztán, akinek ügyében az a megkeresés elment, várhat a megkeresés teljesítésére a végtelenségig, mert az osztrák bíró azt ugyan el nem intézi, mielőtt a miniszterium azt részére német fordításban meg nem küldötte. Természetes tehát, hogy ilyen tapasztalatok után bíróságainknál általánossá lett az a gyakorlat, hogy az ügyfél maga szerzi meg már idehaza a hiteles német fordítást s ennek kíséretében küldeti meg a magyar megkeresést az osztrák bírósághoz.

Szégyenletes állapotok biz ezek, de hát segíteni rajtuk nincs módunkban, mert hát — mi tagadás benne — igazságügyünk csak úgy el van közösítve, akárcsak kereskedelmünk, vagy hitelügyünk. Igazságügyi függetlenség esetén kimondhatnák, hogy magyar báró intézkedésének alapját csak magyar szövegű ügyirat képezheti; nemzetközi szerződéssel lehetne

aztán szabályozni azt a kérdést, hogy a velünk viszonyosságban álló idegen állam bíróságainak megkeresései hogyan kerüljenek magyar nyelven a magyar bíró asztalára. De azt, hogy a magyar bíró idegen nyelvű iratra alapítsa intézkedését, még megengedni sem lehet ömállásunk és függetlenségünk sérelme nélkül. Bezzeg másként védelmezik meg igazságügyi autonómiájukat a horvátok, akiknél a bíró más, mint horvát nyelvű iratra nem intézkedik.

Hogy aztán az a nagy szolgálatkészség, a melylyel még a nyelvi korlátokat is lerontjuk a kedves osztrák szövetséges kedvéért, milyen inferioritásba juttatja bíróságainkat az osztrák bíróságokkal szemben, a melyek a maguk részéről éppen nem viszonozzák ezt hasonló készséggel, annak egy csattanós példájára utal a budapesti ügyvédi kamara évi jelentésében. A Berlinben működő „Österreichische Rechtsbureau“ ugyanis legutóbb egy ottani üzletembernek, kinek Magyarországon követelése vannak, azt írta, hogy nem ajánlja a Magyarországon való perlekedést, mert itt oly szomorú állapotban van a jogszolgáltatás, hogy itt nem kaphat ítéletet, hanem perelje be magyar adósaikat osztrák bíróság előtt, ennek ítéletét aztán a magyar bíróság végrehajtja.

Nos mit bizonyít ez? Azt, hogy Magyarországnak csak olyan igazságszolgáltatása van, mint akármelyik gyarmatnak: bíraskodhatik szabadon a gyarmati lakosságának egymásközti jogügyeiben, de mielőtt az egyik fél a gyarmat területén kívül lakik, akkor az anyaország bíróságához fordul az érdekelt s a gyarmati bíróságokkal csak végrehajtja annak ítéletét.

Magyar bíróság ugyan meg nem merné ítélni berlini kereskedőnek osztrák alattvaló elleni követelését, de az osztrák bíró

meri gyanusítani senki. Sőt ellenkezőleg; az lesz a szent, a mit ő állít.

Heves mozdulattal ugrott fel helyéről, néhányszor fel s alá járt a szobában, majd megállva a csábító előtt, elváltozott, tompa hangon mondta:

— Számíthat rám.

Halkan volt mondva ez a két szó és még sem oly csendesesen, hogy az apa ott a mellékszobában meg ne hallotta volna. Véletlenül az egész párbeszédnek tanuja lett a vékony falon keresztül.

És látta a fiát, mint hamis tanut. És eszébe jutott, hogy az ő élete kétezer forintra van biztosítva, még akkor is, ha öngyilkos lenne. Ezzel megválthatná a fiát...

Nemsokára éles lövés hallatszott. Az ősz ember ott feküdt, élettelenül elterülve a padlózatán.

— Megháborodott az elméjében, mondták szálanommal és részvétellel az emberek; különben lehetetlen, hogy elkövette volna.

Tisztelték és szerették nemcsak hozzátartozói, hanem mindenki, a kivel érintkezett. Nemes jelleme, kifogástalan, feddhetetlen élete csakis barátokat szerzett számára.

— Értem tetted, suttogta kinosan vonagló ajakkal. Tisztán akartad a sirba vinni a nevet, melyet aggkorodig oly mocsoktalanul megőriztél, meg akartál menteni, el akartál vonni a gyalázattól. Légy nyugodtan, te jószágos mártír, vérző sebed megváltott engem. Itt a ravatalodnál esküszöm, hogy többé nem fogok megtántorodni, a szégyentől, a büntől megmentettél, hanem a fájdalom és lelkifurdalás siromig fog kísérni.

megteszi ezt lelkiismeret furdalás nélkül, hisz ő birodalmi bíró, Magyarország pedig tényleg csak provinciaja a birodalomnak.

Hírek.

Pécs, 1900. március 29.

Szerkesztői üzenet.

Igen tisztelt uram!

Csak nemrég válaszoltunk Önnek „Leány hűség“ jelige alatt ama kérdésére, hogy lehet-e a leányok hűségében hinni, mely kérdésre természetesen, csak szubjektív választ tudtunk adni.

Legutóbbi kelt levele azonban, melyben „Szenvedő szerelmes“ jelige alatt kér választ, oly megható, hogy itt a nagy nyilvánosság előtt felelünk Önnek rá.

Hogy miért fordult Ön most már második ízben leveleivel tisztelettel egyenesen alulírott-hoz, azt valóban nem tudom; de megtisztelő bizalma arra készlet, hogy szinte problematikus panaszára a kért „őszinte“ választ megadjam.

Levelének e tárggyal foglalkozó része ekként szól:

... „Sors üldözött, pesszimiztikus hajlamu ember vagyok, ki mindent gyűlöl a világon, első helyen azonban önmagát. S ezzel a lelki állapottal, mely dacára aránylag fiatal koromnak vett rajtam erőt, szívem, lelkem elfásult s azt hittem, nem leszek képes többé szeretni

Mindannak dacára egy fiatal leánnyal ismerkedtem meg, kinek lebilincselő szeretetreméltósága, bájos lénye s velem szemben tanúsított modora arra a pontra vitt, melyről azt hittem, sohase fogom elérni: — szerelmes lettem a fiatal leányba, szerelmes az örülésig.

Talán természetesen hangzik ez, hiszen az ember a boldogságtól is vesztheti esztét s hogyne volna boldog az, ki azon hiszemben élt, hogy a legmagasztosabb érzések egyikének, a szerelemnek ismerete nélkül kell meghalnia s egyszerre csak arra a tudatra ébred, hogy lelke érezni, szíve szeretni tud!

Végtelenül boldog voltam e tudatban s még boldogabbá tett az a tudat, hogy viszont szeret az, kiért életemet is szívesen feláldoznám. De boldogságom — mint minden sorsüldözött emberé — nem tarthatott soká, az imádott leánynak — ugyanis — még másik két udvarlója is van, kikkel szemben ugyan semleges magatartást tanúsít, de kikerül tudom, hogy már jóval régebben járnak a házhoz, s a család is jobban kedveli őket s nem lehetetlen, hogy egy pillanatban tán annak a leánynak azt a csekély rokonszenvét is el fogom veszteni, melyet elnyerni sikerült, mely aggodalmamat nagyon is indokolja ama körülmény, hogy a másik kettő észrevéve kölcsönös vonzalmunkat, nem szünek meg ellenem rágalmakat felhozni, melyek aprólékosak ugyan. de melyek elég nagyok lehetnek galád voltuknál fogva arra, hogy elidegenítsék tőlem szerelmem tárgyát. Leskelődnek, „spionkodnak“ utánam s mindazt, mit netalán rélam hallanak, elferdítve, az én hátrányomra adják tudtul annak, a kit mindennél a földön jobban imádok! Már gyilkosságra, öngyilkosságra is gondoltam, szóval nem riadnék vissza semmitől, párbajt vivaék, ha kellene a csontos, fergő halállal is, csak hogy megtarthassam magamnak lelkem üdvösségét, életem boldogságát...

Levelének többi részében aztán választ és tanácsot kér tőlem, melyet ime az alábbiakban adok meg a tőlem telhető objektivitással, miután ily dologban véleményem mondani óriási nehéz:

Első sorban is levelének lángoló hangjából kétségbevonhatlanul kiérzik, hogy Ön szerelmes, még pedig nem is kicsit.

Nos, tehát ha szerelmes, akkor mindennek előtt tegyen le a „gyilkosság, öngyilkosság és párbaj“ gondolatairól.

A »gyilkossága«-ért börtönbüntetés jár, az »öngyilkosság«-gal esetleg még fájdalmat okozna annak, ki talán Önt mégis igazán szereti, a »párbaj«-jal ok nélkül lovaggá ütné azt a két urat, kik bizony erre a címre legkevésbé sem tarthatnak igényt.

Természetes, hogy annak a két úrnak az ön jelenléte szemét szúr, mert riválisnak tartják s mint Ön írja, joggal. Hogy ezek aztán a »spionkodás« és a rágalomhoz nyúlnak, az ne bántsa önt.

Lovagias emberek a rivalissal szemben mint becsületes ellenséggel szemben szoktak fellépni: nyíltan s nem orozva. A rágalom a gyávák fegyvere, az a két úr pedig, kik társadalmi felfogás szerint még a pantalló viselésére sem jogosítottak, úgy nevezett »szerelemi zsványok«, kiknél a cél szentesíti az eszközt.

A mi pedig szereleme tárgyát illeti, azért ne aggódjék. Ha tényleg szereti önt az a fiatal leány, akkor bizonyára nem fog adni a fondorlatokra és rágalmakra, mert hiszen a szerelem első alapfeltétele a kölcsönös bizalom, a mely nélkül ez az érzés komoly nem lehet!

Ha pedig a rágalom el tudja őt idegeníteni, vagy talán arra is ráviszi, hogy önnél jobban kedvelje meg ezeket a titokban áskálódokat, akkor barátom, — fordítson még ma hátat annak a hölgynek, szenvedjen néhány hétig, de felejtse el okvetlenül, mert akkor nehezen támadt, nemes érzelmeit méltatlanra pazarolja!

Hogy pedig mit csináljon azzal a két rivalissal?

Lépjen fel nyíltan. Vallja be, hogy jogot formál a kérdéses hölgy szívéhez, védekezzék a rágalmazók orvtámadásai ellen szemmeláthatólag, ne tekintsen felmerülő társadalmi korlátokat, a legelső esetben, mely tudomására jut, rántsa le róluk a leplet s aztán éreztesse velük galádságuk fölötti megvetését s tegyen úgy, mintha nem is ismerte volna soha ezt a két embert.

Biztosíthatom, hogy itt csak reális eszközök használnak, mert a gyávakkal szemben csak bátor fellépéssel lehet győzni.

Ha pedig mindamellett, még a leleplezések dacára is ott jobban kedvelnék őket mint önt, mit szintén nem tartok kizártnak, akkor egy vigasza mégis marad s ez a kacaj, mely minazoknak szól, kik a szilárd jellemnél, szerető szívnél többre becsülik a rút aljasságot, mely talán — mint leveléből veszem észre — fényesebb gunyába van bujtatva!

A mennyiben leveléből kiérezni lehetett azt, a mit nem mondott el, de a mire tulajdonképpen választ kért, tanácsosal szolgáltam, tisztelője

Horkay Elemér.

Napirend 1900. március 30-án.

Naptár: péntek, márc. 30. — Róm. kath. Gvirin. — Prot.: Gvidó. — Görög-kel.: (március 17) Elek. — Zsidó: Veadar 29. — Nap két 5 óra 45 perckor; nyugszik 6 óra 25 perckor. — Hold két délelőtt 8 óra 20 perckor; nyugszik este 9 óra 50 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hőszűrés és helyenkint csapadék várható.

Színház: Negyvenéves kis leány.

— (Zenés mise.) A zenés misék rendezősége ismét megkezdte működését, hogy husvét után megnyithassa a zenés misék sorozatát. Tegnapra hívta össze a reáliskolába a közreműködő hölgy és férfi-tagokat s megtartotta az első összejövetelt *Gebauer Antal* reáliskolai énektanár zongora kísérete mellett, ki *Eckhardt Antal* örökébe lépett, bár nem olyan nagy tudással, mindenesetre kitartó szorgalommal, fáradhatlan törekvéssel. *Nickl A. Missa* solemnisét-nek betanulásában fáradozik

a kar, melyet fehér vasárnap fognak előadni. Offertóriumra *Greith-tól* éneklék az ünnepre előírt *Terra tremuit* négy szólamu orchester kísérettel ellátott betétet. A tegnapi összejövetel *Bitter Illés* főgimnáziumi tanár vezetése mellett oly szépen sikerült, hogy hováhamar a zenekarral tartják meg a próbát.

— (Az új törvényszéki elnök beiktatása.) Mint értesülünk, *Hardy Sándor* a pécsi kir. törvényszék ujenan kinevezett elnökének beiktatása a törvényszéki tanács legközelebbi ünnepélyes összes ülésében megyen végbe. Ezzel kapcsolatban megemlítendőnek tartjuk, hogy f. évi április hó 7-én a Nemzeti Kaszinóban *Hardy Sándor* tiszteletére, kineveztetése alkalmából, bankett lesz.

— (Jelentés a viziről.) A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgálató képessége f. hó 29-én reggel 5660 köbméter.

— (Áthelyezés.) A m. kir. igazságügyminiszter *Sárospataky József* szegvárdi kir. alügyészt a sátoralja-ujhelyi kir. ügyészséghez helyezte át.

— (Eljegyzés.) *Várady János* dr., tamási kir. járásbíró eljegyezte *Tamásiban Bubits Máriát*, *Bubits Zsigmond* kassai püspök unokahugát.

— (Hirtelen halál.) *Árpád* községben a napokban *Kopfi János* odavale lakos, miközben a lovait fogta, kocsis hirtelen rosszul lett s még mielőtt orvosi segínyt nyújthattak volna neki, meghalt. Gyors halálát valószínűleg szívszélhűdés okozta.

— (Vizállás.) A néhány nap óta tartó esőzések folytán a Duna és a Dráva bár lényegtelen, de mégis állandó áradást mutatnak. A Duna Budapestenél husz, Mohácsnál huszonöt centimétert áradt huszonnégy óra alatt, a Dráva pedig Eszékenél mutat körülbelül huszonöt-huszonnöve centiméternyi áradást.

— (Személyi hír.) *Cseh Ervin* horvát miniszter és fogadott fia *Adamovics Iván* ma Pécsről elutaztak.

— (Jogtudományi szigorlat.) *Nagy Jenő* kir. törvényszéki joggyakornok, Kolozsvárott az egyetemi szigorlatvizsgáló bizottság előtt a második jogtudományi szigorlatot sikeresen letette.

— (Feltört préház.) Bar.-Baánban nagy betörés történt a napokban. *Eckhardt* nak a baáni szőlőhegyen levő préházában jártak a betörők s elvittek onnan hatvan liter pálinkát, bort, egy vadászfegyvert és különféle értékes dolgokat, úgy, hogy a kár kétszáz forint körül van. A nyomozást ugyan megindították, de eddig még nem tudták a betörők nyomába jutni.

— (Egy férfi, egy asszony.) Tegnap este a pálinka hatása alatt *Baka Imre* az ismert nevű piaci állnok, botrányt csinált a Majláth-téren, úgy hogy a sarkos rendőrnek kellett közbelépnie, a ki azután bevezette Bakát a rendőrségre s ott adtak neki éjjeli szállást. Ugyancsak az esti órákban egy részeg asszonyt találtak fekvő az országúton. Megállapították róla, hogy *Sztojákovits Juli*, a ki ismeretes az ő iszákos hajlamairól s mint ilyen verte le most is a lábáról a pálinka. Az eszméletlen állapotban levő asszonyt bevitték a kórházba.

— (Erdőéégés.) Megirtuk tegnapelőtt, hogy a *Jankovich Bésán-féle* dunaszekcsői erdőből tiz hold leégett. A tüzet, mint akkor is jeleztük, gondatlan emberek okozták, kik az erdőben tüzet raktak s mikor látták, hogy az avaron futva tejed a tűz, a helyszínről elmenekültek. Most a nyomozás kiderítette, hogy a tüzet *Hegedűs Fülöp*, *Hegedűs József*, *Király Ferenc* és *Szücs János* dunaszekcsői lakosok okozták, kiket a bíróságnál feljelentettek gondatlanságból okozott tűzvészért.

— (Harapós szerelem.) Csinos, fiatal leányzó *Pápay Julis*, a ki a somogy-megyei *Gárdonyi-pusztáról* szakadt *Dombovára*, hol szolgálatban állt. A leány a napokban súlyos váddal illetett egy *dombovári urat* a *dombovári hatóság* előtt. Azzal ugyanis, hogy az ur szemét vetett reá s esengett a szerelemért s mikor egyszer rá tudta venni, hogy négy szem között beszéljen vele, erővel akarta kicsikarni a szerelmes ölelését. És mert a leány nem engedett, a szerelmes ur nagy szerelmében beleharapott a leány szép, fehér, puha karjába. A harapás csakugyan ott van a leány karján, s hogy kitől származott, most azt nyomozza a vizsgálat.

— (Fiu-e vagy lány?) Most az egyszer e cím alatt nem *Schenk professornak* nagy port felvert találmányáról szólunk, hanem egy szemre való parasztleányról, a ki maga sem volt tisztában, hogy fiu-e vagy leány. Ugy történt a dolog, hogy akadt a faluban egy szép szál legény, a ki megkérte a kezét, akadt a kit ő is megszeretett, a kihez feleségül akart menni. Igen ám, de az anyakönyvvezető nem adhatta őket össze, mert a keresztlevélben fiunak volt kitüntetve a leányzó, névül pedig *Ágoston* volt beírva. A szigorú anyakönyvvezető kijelentette, hogy ő férfit férfivel nem adhat össze. Már most a szegény paraszt lány elhatározta, hogy bejön Pécsre a püspökhöz, hogy az adjon neki igazat, hogy a püspök döntse el, vajjon ő fiu-e vagy leány. Felcifrázta magát, ünneplő ruháját huzta fel és úgy állított be a portáshoz, de bizony a püspöki portás nem engedte beljebb a paraszt leányt. A szegény leány csalódottan, sirva ment haza falujába, mert még Pécsen, ebben a nagy városban sem tudták eldönteni, hogy a szegényke fiu-e, vagy leány.

— (Alapítvány a vatutásoknak.) A pécsi magyar államvasuti takarékegyletnek most tartott rendes évi közgyűlésén *Brisits Géza* pályafelügyelő indítványára elhatározták, hogy az évi nyereségből 3000 korona alapítványt létesítenek, melynek kamataiból az egyetemi tagok kitűnő előmenetelű, középiskolába járó gyermekei ösztöndíjban részesülnek. Kétezer koronát pedig az elhalt vasutasok nyugdíj nélküli özvegyei és árvái felségélyezésére fordítanak.

— (Hosszu élet példái Magyarországon.) Ily című cikksorozatot közöl most egy orvosi szaklap. Ebből vesszük át a következőket: Baranyában, Pécsen 1893. januárban halt el *Sachs* 80 éves korral, 104 éves férje gyászolta őt. Ugyanott nemsokára egy szintén 104 éves embert temettek, de 10 évi betegeskedés után. 1894. február 16-án halt el szintén Pécsen *Szölösi Ilona*, *Csizsár József* özvegye 105. évvel.

— (Éjjeli csendélet.) Ma éjjel vi-

gan mulathatott valahol egy több tagból álló kompánia, mert amint a főútcán véges-végig jöttek, ugyancsak tele nótázták a sötét éjjelt a békén nyugvók legnagyobb rémületére. S csodák csodája, hogy a sarki rendőrök, a kik mellett még hangosabban szólt a nóta csak azért is, egy hangot sem hallottak az éjjeli neszből, akár csak ők vettek volna be megfelelő mennyiséget a szeszből. Ugye lehet azonban, hogy szabályzatukban szigorúan elő van írva, hogy a posztról egy lépést sem szabad tenni, vagy egy hangot sem szabad kiejteni. Vagy, ami még valószínűbb, azok a jó bácsik süketek és némák s a legvalószínűbb, hogy azok az éber rendőrök a sarki állomásokon aluszszák éji almuikat. Kár, hogy az a jókedvű csoport nem énekelte el körülöttük éjjeli zene gyanánt, hogy »Sajó kutyám, jaj be mélyen aluszol!»

— **(Szőlősgazdák figyelmébe.)** Pécs szab. kir. város gazdasági hivatala ez uton figyelmezteti a szőlősgazdákat, hogy a folyó évi őszi szénkénevezésre szükséges szénkénevszükségletüket folyó évi április hó 20-ig Buregh Nándor v. gazdasági felügyelőnél szóbelileg, vagy írásbelileg annál is inkább bejelentésük, mert az őszi szénkénevszükségletet már f. évi május 5-éig a földmívelési miniszteriumnál be kell jelenteni, miből folyólag a később érkező bejelentések figyelembe nem vétetnek.

— **(A kik új hazát keresnek.)** Eddig csak az ország mostohább területeiről történtek kivándorlások, most már Dunaföldvárról, az ország egyik legjobb termőföldű határától is megy a nép — Amerikába. Eddig nyolc család váltott igazolványt az Amerikába való kiköltözködéshez. Kivándorlásuk oka a túrheteretlenül magas adó. Mennek földmívelők, kézimunkások, mesteremberek. Ha ezektől majd jó hír érkezik, őszre 180 család készül kiindulni az első raj után.

— **(A siketnémák kongresszusa.)** A párisi világkiállítás kongresszusai között egyik legérdekesebb lesz a siketnémák kongresszusa, a melyet augusztus 6—8-ig tartanak. Az érdekes kongresszuson be akarják mutatni a siketnémák szellemi és lelki életének érdekes momentumait. Előadásokat is fognak tartani s bemutatják azokat a modozatokat, melyek a szegény teremtések nevelésére, tanítására szolgálnak s a siketnémák egyesületeinek működését. A kongresszus két gyűlésre fog oszlan, az egyiket csakis a siketnémák s a siketnéma intézetek vezetősége lesz jelen, a másik gyűlésen pedig az emberbaráti intézmény hívei, barátai, szakfőúri fognak résztvenni. És itt együtt lesznek majd a föld kereskedésének különböző helyeiről érkezett siketnémák, a kik tudvalevőleg kétféle módon érintkeznek egymással, vagy a szavak betűinek egymásután való jelzésével, vagy gondolataik megértésével.

— **(Gyilkosság az uton.)** Az olasz korcsmában e hó 26-án mulatott egy a börtönből kiszabadult, Horváth Gáspár nevű, állítólag mohácsi ember. A mulatozás közben megkért többeket, hogy vigyék haza Mohácsra, ő megfizeti jól a fuvart. Erre Wagner József olasz lakos, vállalkozott őt elvinni és velük ment még Wagner N. hidori szőlőmunkás is. Az uton azonban összeveszték-e, vagy hogyan

történt, de 27-én este az a hír jött Német-Bolyból, hogy Wagner Józsefet agyonlőtték és a német-bolyi halottas házban fekszik. Wagner pedig Horváth Gáspár lőtte agyon, kit a csendőrök régtől el is fogtak. Valószínű, hogy a kocsisal volt Wagner szőlőmunkás jelentette be a csendőröknek a gyilkosságot, melyről a részletek még hiányoznak.

— **(A khinai falat lebontják.)** Pekingből jelentik, hogy nemsokára lebontják a híres khinai falat, mely a mennyei birodalmat immár 2000 év óta körülveszi. E falat, mely 2500 kilométer hosszú, 30 láb magas, alul 25, felső részén 15 láb széles, a khinaiak tudvalevőleg a tatár betörések ellen emelték. Két millió munkás dolgozott a felépítésén és lebontásához is rengeteg kőműves kell.

— **(A levelek súlyfokozatának megállapítása.)** A kereskedelemügyi miniszter a levelek súly-fokozatának felemelése tárgyában a Németországgal való forgalomban a következőket rendeli: »A levelek súlyfokozata a Németországgal való forgalomban, f. évi április hó 1-től kezdve, 15 grammról 20 grammra emeltetik fel. A második súlyfokozat 20 grammtól 250 gramm maximális súlyig terjed. Németországba címzett levelek díja ennél fogva 20 grammig 10 fillér, 20 grammtól 250 grammig 20 fillér.

— **(Tolvaj a csapdában.)** Vitéz József Gálos pusztai lakos már huzamosabb idő óta azt tapasztalta, hogy csirkéi egyenként fogynak a ketrecből. Azon hiszemben, hogy görény pusztítja az aprójószágot, csapdát állított fel, melylyel sikerült is neki a tolvajt elfogni, de nem amint hitte — görényt fogott, hanem Csendes István nevű szomszédja került a tyukól előtti csapdába, mely alaposan megszorította a lábát. Csendes persze tagadja, hogy lopási szándékkal jött volna az udvarra de miután látogatásának elfogadható magyarázatot adni nem tudott, mégis valószínű, hogy lopási szándékkal került az udvarra, mit különben a bíróság lesz hivatva kideríteni, hol a hivatlan vendéget feljelentették.

— **(Elfogott szökevények.)** A székesfehérvári javító intézet két lakója még a tél végén megszökött s azóta élvezték az arany szabadság nem csekély gyönyöreit. Ennek a gyönyörnek azonban tegnap vége szakadt. A hatóság emberei — ugyanis — őrzőjüket közben tegnap az üszöghi pusztán levő csárdába is betértek, hol két ott időgáló, gyanus kinézésű alakot találtak, kiket igazolásra szólítottak fel. S ekkor kiszült, hogy a két ember Krenn János és Taholy Ferenc, a székesfehérvári javító intézetből megszökött és körözött fegyencek. A két szökevényt letartóztatták és majd visszaviszik oda, a honnan oly jól esett megszöknök.

— **(Tavaszodik már az idő.)** Ilyenkor a hivatalos tavasz beköszönése után érkeznek az első fecskék és a tavaszi versek. Épen kapóra. A fecskefészkekről jégcsapok lógnak le és az idő úgy tavaszodik, hogy az ország minden táját fehér hó borítja. Az okleveles költők ennél fogva joggal zenghetnek ócska rigmusokat gyermekmesék formájában a fakadó rügyekről s egyéb kikeleti rekvizitumokról. A fővárosban a hó csakhamar elolvadt ugyan és a sötét felhőket mára már elűzte az erős tavaszi áramlat, de odakinn az

országban havas világ van és a hőmérőn a Reaumur nagy ambícióval szeretné elérni Celsiusust — lefelé. Nem lehetetlen azonban, hogy mire ez a hiradás napvilágot lát, minden ismét megfordul. Csak a rossz tavaszi versek maradnak épen olyan rosszak.

— **(Négy liba egy sorban!)** Böngözy uram, a »Kurucúrfang« hősének nótája ugyan így szól, hogy »száz liba egy sorban«, de miután a pellérdi községi előjáróság előtt csak négy liba gágogott, hát nem irhatunk százat. Ezen négy liba pedig akként került a pellérdi községi előjáróság elé, hogy Makra István cigánylegény hátán egy zsákba kötözve találták meg őket s miután nem valami becsületes uton kerültek a cigány hátára, hát elkozták őket, a legényt pedig feljelentették a bíróságnál.

— **(Tolvaj csavargó.)** Nagyharsány községben Beremendi Sándor háza udvarára a minap belopózott valaki s az ott szellőzés céljából kitett ruhák közül két öltözetet ellopott. Azonban nem sokáig élvezhette a sikerült lopás örömeit, mert káros feljelentésére elfogták. Az elfogott tolvaj Nedelkovicz Mladen, csavargó darázi lakos, a ki ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Katholikus írók és hírlapírók országos értekezlete.)** Az Országos Pázmány-egyesület kezdeményezésére tegnap Budapesten országos értekezletet tartottak a katolikus írók és hírlapírók a papnevelő-intézet disztermében. Az értekezleten megjelent Hetyey Sámuel pécsi püspök is és a többek között Kirschanek Ödön a lelkeskedő papságról terjesztette elő megokolás kíséretében jelentését, a melyet a kongresszus egyhangúlag elfogadott.

— **(Lopás fényes nappal.)** Kis-harsányban Kiss László, ottani lakos házába, mikor senki sem volt otthon, egyik délután belopózott egy csavargó s a padlásra behatolván, onnansertéshust lopott el. A káros csak este vette észre a lopást, mikor családjával hazatért s feljelentette az esetet. A megindított nyomozás során annyit megállapítottak, hogy a tolvaj Kehl György, győrei, tolnamegyei, csavargó volt, de még eddig nem tudták a nyomára akadni, mert megszökött.

Művészet, irodalom.

○ A cigány báró. Tegnap este a szinpad névtelen hőseinek, a kardalososoknak volt a napja, ama fiatal és öregebb embereké, kik telve ambícióval, életkedvvel lépnek a világot jellentő deszkákra, de aztán arra kényszerítik őket a körülmények, hogy néhány forint gázsiért a kórust fújják. A karaszemélyzet jutalomjátéka alkalmából tegnap este Strausz János egyik népszerű, bájos operettje a »Cigány báró« került színre, mely elég publikumot vonzott. Az előadás a jobbak közül való volt s a szereplők között első helyen Tiszay Dezső direktort kell felemlitenünk, ki Zsupán szerepében utólérhetetlenül pompás alakítást nyújtva, állandó derűtségben tartotta a publikumot. Teljes elismeréssel kell adóznunk Kozma István Barinkay Sándorjának, melynek nehéz s bizony helyenkint a szokottnál magasabb fekvésű énekszámait a

mi derék tenoristánk kitűnően énekelte el. Tibor Lóri Siffija is méltán rászolgált az énekszámait követett zajos tapsokra, nemkülönben Szekula Sárika is, ki Arzéna szerepét ép oly kifogástalan precizitással énekelte, mint a mily bájos és közvetlen volt játéka. Mezey Andor, mint Gábor diák ért el szép hatást, különösen a pompásan elénekelt toborzójáért, melylyel valóságos lelkesedést keltett a nézőtérén. Nadassy József Ottokárt, Németh János pedig Carneró grófot játszotta. Dicséretet érdemel még vállalkozásának közepes sikereért Nagy Vilma, Cipra cigányasszony szerepében. Természetes, hogy az általános tetszés és elismerésből a jutalmazandó karoknak is kijutott, a második felvonás hölgy karát pedig nyílt színen tapsolta meg a publikum. (H—i E—r.)

○ **Abrányi Wein Margit Pécsett.** A főváros legkedveltebb dalművésznője szombaton kezdi meg három estére terjedő vendégszereplését a pécsi színházban. Első fellépése Davidsohn és Donáth dalművében, a »Szulamith«-ban lesz, mely darabban a címszerepet először fogja énekelni. Abrányiné Pécsett még sohasem játszott s így annál érdekesebb lesz fellépése. A második estén a »Piros bugyelláris« Török Zsófiát játsza s így alkalmunk lesz a gyönyörű hangú operaénekesnőt népszínműben is látni. Pécsi vendégfellépteit után a művésznő vissza fog menni a fővárosba s ott még egy párszor eljátsza Verő György legújabb operettje »Kleopatra« főszerepét, mely operette főleg neki köszönheti óriási nagy sikerét. Ab-

rányiné felléptei mérsékelten felemelt helyárák mellett lesznek megtartva és jegyeket már a mai naptól kezdve lehet váltani a színházi pénztárnál.

○ **Erzsébet királyné emlékére.** Városunk egyik ismert jeles zenésze, Löhr Vilmos elegiát komponált Erzsébet királyné emlékére s azt Pécs szab. kir. városnak ajánlotta, mely a művet ki is adta. Az előttünk fekvő elegia önzetlen munkának gyümölcse, melynek megszerzésekor Erzsébet királyné emléke ihlette a szerzőt s ez ihlet oly művet teremtett, mely méltó az elhunyt királyné emlékéhez. A gyászos, borongós hangulat ott lebeg a kották között, felsóhajt benne a keblek fájdalma, a nemzet vesztesége. A domináló dallam fájó melódiáit siró akkordok kísérik művészi összhangzásban s a hangok tömkelegéből erősen domborodik ki az alapeszme, mely meghat. A bánat danája ez, mely az érző költő keblében született s melyet nagy tudásával merev kótákba öntött. *C-mollban* indul és végződik az elegia, mit közben, hol hevesebb az indulat, *as-dur* vált fel. Az egész kompozíció diszkrét beosztása művészileg finomult érzésre vall s megérdemli, hogy minden zongorista megszerezze azt. S tekintve a jótékony célt, reméljük is, hogy hovatova el fognak kelni a példányok. Ez elegia tiszta jövedelmét a város egy Erzsébet-alapítvány céljaira fogja fordítani, a mi már magában véve is elegendő motívum leszen arra, hogy a jeles szerző kompozícióját minél többben megszerezzék. A zenemű kapható Pécsett minden zenemű ke-

reskedésben. Határozott árat a műre nem szabtak, de legalább is *egy korona* fizetendő egy-egy példányért, melyek már holnap forgalomba kerülnek. A felülfizetések nyilvánosan számoltatnak el.

○ **Negyvenéves kis leány.** Pénteken lesz *Guimbourg* Albert francia bohózatának bemutatója színházunkban. A darab meséje a következő:

A bohózat egy francia városkában, Vezetben játszik s a darab elején megismerkedünk Bonnardel Mauriceval, ennek leányával: Cecilivel és Aliceval és Cecil férjével, Martin Paul ügyvéddel. Cecil és Paul alig kéthetes házasságok. Csupa érzés miad a kettő és a szerelmesek módjára enyelegnek egymással.

Az asszonyka, már mint az egy jól nevelt francia fiatal asszonykához illik, rettentően kíváncsi. Faggatja férjét, hogy mondjon el neki mindent azelőtti életéről és különösen első feleségéről. Mert tudni kell, hogy mikor Paul Cecilet elvette, már özvegy ember volt.

Paul nem igen szeret első feleségéről beszélni, mert az első felesége jóval idősebb volt nála és a felesége után maradt egy leánygyermek, Angélique, aki mindössze csak negyven éves. A »kis« Angélique jó távol van a mostoha papától, valami jószívű dada nevelése alatt áll még most is negyven éves korában.

Ámde egy szép napon beállit Angélique az ő papájához, aki zavarában nem tudja, mit csináljon a kedves kicsikével. Egyelőre lakásának egyik szobájába zárja el, nehogy a család megtudja féltve őrzött titkát. De nem azért

Miután azonban kérdésére nem kapott választ, folytatta:

— Lássák uraim, kár pedig önöknek így hallgatniok. Sokkal kedvesebb volna, ha önök mindannyian elmondanák egy-egy szerelmi kalandjukat, persze olyat, amelynek elmondása nem kompromittál senkit. Nem ismerek ennél kellembesebb témát, aztán meg én sem maradnék ám adósuk ezen a téren.

Szólni akartam, de Csatháry főhadnagy megelőzött.

— Mi huszártisztek nem szoktunk még megtörtént kalandjainkkal sem eldicsekedni mások előtt, legföljebb *magunk között* beszélgetünk róluk!

A szolgabíró a főhadnagy homlokán megjelent sötét felhőkből valószínűleg rosszat sejtett, mert jelentőségteljesen oldalba lökte Várnayt, ki egy pillanatra meglepetve tekintett fel, de aztán mintha mi sem történt volna, folytatta a társalgást más témáról.

Hiába volt azonban már minden, mert a nehezen támadt s ezzel a jelentéktelennek látszó epizóddal elrontott jókedv nem akart helyre állani.

Éjfél felé járhatott az idő, midőn Várnay végre elbucsuzott tőlünk.

Egy pillanatra elhallgatott a gyerek s tán a saját merészségétől megijedve, leste a hatást, mi azonban némák maradtunk, csupán Lubinszky hadnagy mosolyodott el.

— Remek egy teremtés volt — folytatta a kadét — úgy nézett rám egy pillanatig, mint a megriadt őzike, de aztán még mielőtt szólhattam volna hozzá, kiszabadította magát a karjaim közül és futásnak eredt. Utána néztem. A Várnay kastélyba szaladt be.

A kadét elhallgatott, a fiatal tiszték meg újra kacagni kezdtek.

— Ezzel ugyan nem kell dicsekedni kadét! — mondta Lubinszky — mert ez a kalandod éppenséggel nem erősíti meg gyöngye lábon álló donzsuáni hirnevedet. Széped bizonyára valami kastélybeli szobaleány volt.

— Nem szobaleány volt az, kiáltotta feltűnő határozottsággal a kadét, mert igen selymes volt — a keze.

A tiszték megint nevettek, csupán Csatháry főhadnagy, ki mint kiérdemült nőhódító, nagy gyöngédséggel bánt a kezdőkkel, nem kacagott, hanem valami jóakaratu védelemmel mondta:

titok, hogy ki ne pattanjon. Kiderül a titok és ami a legborzasztóbb, Cecile tudja meg először a szomorú valót.

Paulnak nincs más gondja, hogy mint szabaduljon meg a kellemetlen vendégtől. A »kis« Angeliquet visszautaztatja a dadájához. És így szépen megszabadult a családi kellemetlenségektől. De amikor a kis Angélique visszautazik a dadájához, ugyanakkor és ugyanazzal a vonattal utazik el Bonnardel papa is, aki hogy, hogy nem, a vasuti kocsiban megismerkedik Angéliqueval, megkéri a kezét és három hó múlva, mint feleségét hozza haza Poissyban levő nyaralójába a negyven éves kis leányt.

Ebből a késői nászból természetesen családi botrány lesz. Amikor Bonnardel papa bemutatja vejének új élete-párját, aki nem más mint vejének a leánya, Paul először hülyedezik, majd éktelen haragra lobban. Valni készül a feleségétől, mert nem tudja elviselni a helyzet borzasztóságát. Mert ilyen formán az apósa a veje, a leánya pedig az anyósa. És ha az ég megáldaná egy fiúcskával, akkor a fia az apja sógora és az anyja fivére lenne. Ilyformán az ő nagybátyja. Az anyósa pedig mint a nagybátyja nővére egyuttal a sógornője is és ha ez esetleg fiúval ajándékozna meg a férjét, a fiu nemcsak fivére, de egyuttal unokája is lenne. Az apósa felesége, az ő saját feleségének a leánya és ennél fogva a felesége apósa anyósa. És miután az apósa anyósa természetesen az ő nagy anyja, ilyformán az ő saját feleségének az unokája. És

végül minthogy a nagyanya férje a nagyatyja, ő pedig a nagyanya férje, következésképpen ő saját maga-magának a nagyatyja.

És mikor tetőpontját éri el ez a bonyolult családi helyzet, levél érkezik Angélique dadájától, aki felfedezi, hogy Angélique egy báró gyermeke. Szent lesz tehát a béke és Mulinard Adolphe, egy nyugalomba vonult milliomos fűszeres, aki az egész darab alatt indokolatlanul jön-megy a színen, a Frimm-féle intézetbe való fiával, Luciennel, beleegyezik, hogy fia elvegye Alicét, miután annak mostoha anyja bárói családból származik.

A főbb szerepeket: *Németh János, Hadrik Anna, Baróthy Irma, Könyves, Sebestyén, Delli, Nagy Vilma és Sarlai* játsszák a holnap esti premiéren.

Vigadó nagytermében

kedden és szerdán, (április 3. és 4-ikén)
este 8 órakor

KÉT HANGVERSENYT

ad

Koczalski Raoul

udvari zongoraművész.

A nagy hangverseny-zongora BLÜTHNER GYULA lipcsei zongora-gyárából külön ezen előadásra küldetett.

Belépti jegyek 4 korona, 3 korona, 2 korona és állóhely 1 koronáért DOMJÁN I. könyvkereskedésben előre válthatók.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 28-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén elsősorban a mentelmi ügyeket tárgyalták le. *Várossy Gyula* mentelmi jogát felfüggesztették; *Bartha Miklósnak Linder György* kérelmére mentelmi joga felfüggesztését megtagadták. Ez ellen *Molnár Béla* felszólalt; de hiába. *Bartha* másik mentelmi ügyében, *Pichler Győző* ellenindítványa dacára, a mentelmi jogot felfüggesztették. *Somssich Andor* mentelmi jogát nem függesztették fel. Párbajvétségért elítélt *Pulszky Ágost* és *Szentiványi Árpád* mentelmi jogát azonban az ítélet végrehajtása céljából felfüggesztette a Ház.

Következett a kérvények tárgyalása.

Hevesmegye a községenkinti szavazást sürgeti. *Kossuth Ferenc* és *Buzáth Ferenc* pártolták a kérelmet, minek teljesítését *Szell Kálmán* miniszterelnök időszerületlennek találta. *Madarász József* a jelenlegi, megvásárolt parlamentet illetéktelennek tartja, hogy erről határozzon.

A Ház kiadta a kérvényt a belügyminiszternek.

A kvóta elleni kérvényeket *Kossuth Ferenc* és *Szell Kálmán* felszólalása után kiadták a bizottságnak.

A legközelebbi ülés hétfőn lesz.

TÁVIRATOK.

— **Aczél Béla meghalt.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Aczél Béla* báró, a budapesti Park Klub megalapítója, ismert arisztokrata sportférfi, ma Budapesten a Hungaria szállodában levő lakásán influenzában meghalt.

— Lasts den Kadetten in Ruhe! Ó tőle még az is hóstett, hogy meg merte azt a nőt ölelni.

Ki tudja, meddig folytattuk volna a kis huszár csipkedését, ha két új vendég nem érkezik.

A szolgabíró jött, ki a magával hozott civilitát mint »Várnay Bélát, az új földbirtokost« mutatta be.

A civil valami sajátságosan előkelő, de mégis fonák reverenciával mutatkozott be az asztaltársaság minden tagjának s már az első pillanatban kifejezést adott a fölötti örömeinek, hogy társaságunkat megismerheti.

Csatháry főhadnagy, ki mindent gyűlölt, ami nem volt természetes, a fülembe sugta:

— Eckelhafter Maulaffe!

Alig tudtam ezt a szeretetteljes apostrofálást agyonköhögni.

Várnay ezalatt, mint az olyan emberek, kik először vannak új társaságban, tőle telhetőleg igyekezett minél szellemesebb lenni.

Beszélt a lovakról, a gazdaságról, az időről, számtalanszor kifejezést adott a fölötti örömeinek, hogy Keresztesen huszárok tanyáznak s végre arra kért tőlünk engedelmet, hogy az ismerkedés örömeire pezsgőt hozasson, aztán sajátságos sze-

leverdiséggel, be sem várva a kért engedelmet, oda kiáltott a pincérnek:

— Hé! Pincér! Pezsgőt! Pezsgőt hozzon a tiszt uraknak!

Mikor aztán a gyöngyöző ital ott pezsgett poharainkban s először koccintottunk, vad lelkesedéssel a »polgárság és katonaság közötti jó egyetértésre« emelte poharát. (Biztosan Herceg Ferenctől lopta ezt a közhelyet.)

Nem telt bele egy negyed óra, már teli szájjal kezdett az asszonyokról beszélni, azon a kiállhatatlanul hencegő hangon, mely a renomistáknak sajátsága, mely hanggal tapasztalatlanok előtt minden szobaleányt előkelő urhölgygyé s minden beamter feleséget méltóságos asszonynya léptetnek elő.

— Hja! Az asszonyok, uraim! Az asszonyok azok, kiknek gyöngesége az az erő, melynek mi férfiak nem tudunk ellentállani. Hiába akarják az urak titkolni, ugyis tudom, hogy önöknek is voltak számos kalandjaik. Hogyne? Hiszen huszár-tisztek. S bizonyára nem egyszer tapasztalták már azt az óriási erőt, mely az asszonyok gyöngeségeiben rejlik. Nemde?

— **Joubert halála.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Joubert tábornok, a boerok diadalmas hadvezére kedden tizenegy órakor hashártya gyuladás következtében meghalt. Vasárnap még egészen jól érezte magát s Pretoriában mondogatta barátainak, hogy visszamegy a hadsereghez megtenni utolsó intézkedéseit.

— Szinte képtelenségnek látszik — ugymoni — hogy a boerok kis hadserege győzedelmeskedjék a hatalmas Anglia ellen, de mégis remélem a győzelmet.

Krüger elnök körlevelet bocsájtott ki, hogy Joubert tábornok temetése után elutazik a harcra s ott intézi a dolgokat. Meghatva szól körlevelében Jouberttről:

— Emléke vezessen minket a szabadságért való harcunkban!

A londoni lapok a haláleset alkalmából nagy elismeréssel írják Joubert tábornokról.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai huzásán kétszázezer koronát nyert az 5108 számú sorsjegy.

— **A radnai választás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Radnán a mai képviselőválasztáson Vancsó Gyulának nagy többsége volt délig. Megválasztása bizonyos.

— **A Szent István-társulat palotája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Szent István-társulat új palotájának Budapesten ma volt a felszentelése, melyet maga Vaszary Kolos hercegprimás végzett. Az épület homlokzatára a magyar nemzeti és pápai lobogó volt kitűzve, a mi feltűnést keltett.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi márc. hó 26-án s a köv. napokon elintézték ügyek.

I. Polgári tanács.

Előadó: Pálch Antal.

- III. 609. Gerjenben elhalt Kovács Sándor hagy. ügye. — rmv.
627. Káplár Juli — Káplár Zsófi s t. végr. — rmv.
630. Sár-Szent-Lőrincen elhalt Benkó Györgyné hagy. ügye. — rend.
631. Csibrákon elhalt Klein János hagy. ügye — rend.
644. Tót-Szent-Mártonban elhalt Kuzma József hagy. ügye. — hh.
670. Duna-Földváron elhalt Szelestey Istvánné hagy. ügye. — hh.
709. Ratkovics József — özv. Ratkovics Mihályné végr. — hna.
- Előadó: Tóttóssy Béla.
- V. 379. Gróf Vigyázó Sándor — őgróf Pallavicini Edéné ing. tjog. — hh.
402. Pogoselec András s t. — özv. Pogoselec Györgyné s t. végr. érv. — rmv.
708. Mindszenti Aurel — Feit Jakobina házass. felb. — hh.
- III. 771. Szalai Márkó — Petrovics Pavó s t. végr. — rend.
778. Nagy Katalin — Lóczi István házass. felb. — ms.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 464. Dückesz Ignác — Kann Armin és fia 114 frt. — rmv.
470. Jobszt Jakab — Heller Adolf 829 frt 93 kr. — hh.
689. Dr. Fürst Győző ügyvéd, mint Kann Armin és fia csódtömeggondnokának munkadíjaira s kiadásaira vonatk. ügy. — ms.
516. Somogym. takptár — Kis Pál János 60 frt. — ms.
542. Fel. Thürness Sohn cég — Jakab József 206 frt 87 kr. — hh.
- III. 573. Baranyam. hitelintézet — Krausze Manó s t. 685 frt 68 kr. — rend.
720. Ehrenfeld Antal — Nagy Albert 200 kor. — mv.
751. Schapring J. — Szlavizsek István 289 frt 76 kr. — mv.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 638. Sudár Péter — Bubits Zsigmond ing. tjog. — mv.

707. Bús Imréné — Bús Imre válóper. — hh.
713. Ritter József István — Horváth Ilona válóper. — hh.
735. Pál Zsófia — Pál Sándor válóper. — hh.
738. Szóke József — Czetli Eszter válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rókk Gyula.

- V. 663. Csik Sándor s n. — Kustos Anna 2977 kor. 98 fill. — hh.
692. Dr. Laky Árpád — Szalay Irma s t. 539 frt 50 kr. — mv.
736. Kotnyek Anna — Kotnyek István öröks. — hh.

Előadó: Graf Károly.

- III. 635. Zerna Bálint s t. — Blayusz István s t. zjog. tör. — mv.
675. Kerner József s n. — Weber. Henrik végr. — rmv.
685. Poszovác Márkó s n. — Sarac Mató végr. msz. — hh.
696. Koleszár János — ifj. Koleszár György visz. végr. — hh.
697. Koleszár János — ifj. Koleszár György visz. végr. — hh.
715. Krausz Ábrahám cég — Paulicsek János végr. — hh.
716. Goldstern József — Fábos János s n. végr. — hna.
724. Karl Henrik — Karl Henrikné tjog bek. — rend.
742. Weisz és Dréckurs cég — Grünbaum Bernát végr. — hh.
749. özv. Repics Ferencné s t. — Golubov Jaks s t. végr. — rend.
760. Dr. Székely Ede s t. — Kohn Markusz s n. végr. — fo.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- III. 695. Gál Márton János — Gál alsó József tkv. ügy. — hh.
698. özv. Vigyázó Rudolfné — Szeniczey Ákos végr. — fo.
754. Hettfleisch Henrik s t. — Kurc Ferencné s t. végr. — hh.
755. Goldberger és Neustadt cég — Schwarc Albert végr. — vu.
759. Siklós nagyközség iskola alapja — Gácsár Mátyásné végr. — rend.
768. Fehér és Tolnamegyei h. é. vasut kisajátítás. — fo.
779. Dr. Székely Ede — Emberovics János s n. végr. — mv.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 862. Barancsics Dóra lopás. — áttét.
865. Tóth Ferenc k. t. sért. — vu.
877. Dusenczky József becs. sért. — vu.
878. Koleszár János s t. — vu.
898. Szenté Mária lopás. — rmv.
906. Mihályfy Antal becs. sért. — vu.
907. Balázs Pál magánlak sért. stb. — hh.
914. Kulján Györgyné becs. sért. — hh.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 720. Fördös Jenő sikk. — rend.
786. Özv. Maróczy Jánosné m. okir. ham. — hh.
797. Pap György lopás. — hh.
III. 716. Tápai Mihály közeg. ell. kih. — hh.
811. Huszár Ferenc suly. t. sért. — rmv.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 798. Csepanics Györgyné s t. magzat elhajt. — hh.
III. 808. Czett Mihály s t. szem. szab. sért. stb. — rmv.
813. Hüber Kristóf s t. becs. és m. lak. sért. — rend.
814. Verbovecz Gyukesz József közcs. ell. kih. — hh.
815. Fledrich János s t. suly. testi sért. stb. — rmv.

Előadó: Nábrácsky Lajos.

- V. 841. Ifj. Peti János s t. suly. t. sért. — rend.
857. Horváth István m. okir. ham. — rvu., rhh.
859. Id. Schusztér Mihály s t. közokir. ham. — hh.
905. Kemény István hiv. sikk. — hh.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 585. Giti András suly. t. sért. — mv.
653. Bűrűcz Miklós lopás. — rmv.
705. Szabó János emberölés. — rmv.
709. Périn Sztipó m. lak. sért. — rmv.
713. Göllöncsér János sikk. — hh.
III. 917. Pajtli János s t. suly. t. sért. — rend.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi április hó 2. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Pálch Antal.

- III. 223. Herceg Eszterházy Miklós — Weisz Márton s t. 843 frt 38 kr.
550. Néhai Polgányi Mihályné hagy. ügye.
700. Néhai Topál Pál plébános hagy. ügye.
770. Néhai Dulánszky Nándor pécsi püspök hagy. ügye.
796. Szakszon Gyula — Takács Mihály zár felold.

836. Siklóson elhalt Pick Ignác hagy. ügye.
847. Mühl Henrikné — Letz János s t. végr.

Előadó: Tóttóssy Béla.

- V. 445. Stern Károly — Pálfi József s t. számadás.
514. Bogdán János — Gyuró József öröks.
588. ifj. Szóke János — Szóke Péter 600 frt.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 482. Tauszig Zsigmond — Schwartz Mór s t. 979 frt 40 kr.
517. Körmendi Anna s t. — Gyulai Gál Ernő s t. 115.700 frt.
714. Klein Gyula csődügye.
584. Jakob Sorger & Comp. cég — Alexits Alexa s t. 2500 frt.

- III. 574. Kalman & Schuschni cég — Grósz Móric 786 kor. 40 fill.
814. Kohn Lina — Gyuró Pál s t. 100 frt.
815. Kohn Lina — Gyuró Pál s t. végr.
843. Frank Miksa — Szeredi János s n. 32 kor. 54 fill.
844. Gazdag József váltó megsemmisítés.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 750. Papp Jánosné — Bagó Mihály s t. köz. msz.
831. Bosnyák Stipó — Bosnyák Ivó s t. köz. msz.
III. 813. Hirschl Ede — Csáktornya nagyközség 122175 frt 60 kr.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rókk Gyula.

- V. 747. Tolnamegye Árvaszéke — Vitkovits Vendel s t. 642 frt.
803. Kaufman J. S. — Vanisek Antal ing. tjog.

Előadó: Graf Károly.

- III. 575. Straub Katalin — Reisch József tjog. bek.
576. ifj. közép Németh János s n. — Kis Rózsa tjog bek.
599. özv. Claudius Hermanné — Molnár János s n. zjog bek.
657. M. kir. államkincstár — Topalov Ádám végr.
676. Biró János tjog bek.
684. Papp Sándorné — Balázs Sándor s t. tjog. bek.
721. M. kir. államkincstár — Tuboly Viktor végr.
784. Brill József — Major Károly végr.
788. Spitzer Mór s t. — Schwarcz Jakab végr.
799. özv. Streib Pálné — Thalier Antal végr.
802. Kann Armin és fia cég s t. — Oberitter Antal végr.
807. Gróf Eszterházy Géza — Friedmann Salamon végr.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- III. 694. Dunaföldvári népbank — Csagola József s t. végr.
699. Raischenberger József — Dr. Székely Ede végr. mszunt.
722. Pécségházmegyeyei alapítv. hivatal — Bernhardt Mihály végr.
725. Pápai takptár — Boc Vendel s t. végr.
739. Csurgói ev. ref. főgymnasium — Varga István és Varga György végr.
753. néh. Gyürki Vilmos s n. önk. ár.
769. Illiskov Jerkó — Barchet Henrik végr.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 915. Haudl Rudolfné s t. becs. sért.
916. Jaczkó Mátyás
934. Vlasics János s t.
936. Makai Czura György lopás.
943. Nyulas Jánosné s t. becs. sért.
945. Pfeifer Mihály s t. szerencsejáték.
996. Ötvös László becs. sért.
997. Kuti Antal

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 902. Id. Bertalan István s t. suly. t. sért.
903. Takács Lőrinc sikk.
933. Tóth András s t. rablás stb.
1001. Tóth Sándor s t. suly. t. sért.
III. 835. Bogarusz József s t. suly. t. sért.
946. Özv. Tóth Józsefné s t. suly. t. sért.
981. Tápai Mihály közeg. ell. kih.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 904. Szabó Lajos uzsora.
951. Tóth Száai Márton lopás.
III. 842. Kis Radó József rágalom.
853. Klocz Teréz anyakönyvi kih.
975. Hirschfeld Samu rágalom.
1008. Molnár József

Előadó: Nábrácsky Lajos.

- V. 1004. Komjáti József s t. csalás stb.
1027. Móricz László több rendbeli lopás.
1028. Krasz Péter orgazd.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 728. Kovács Ignác m. okir. ham.
730. Krausz Anna Mária s t. méh-magzat elhajt.
832. Bognár Imre s t. halált ok. suly. t. sért.
884. Szabó József suly. t. sért.
851. Pusák József halált ok. suly. t. sért.

Laptulajdonos Felfelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Nyilt-tér.

Értesítés.

A n. é. közönség szives tudomására adjuk, hogy a mi tulajdonunkat képező

„Pannónia“

kávéházat f. évi április hó 1-én BÜTTNER JÓZSEF ur tőlünk átveszi és az a jövőben teljesen az ő vezetése alatt áll.

Pécs, 1900. március hó 28-án.

Mély tisztelettel

Bedő Testvérek.

Hirdetések.

5 darab

mágocsvidéki takaréktári

részvény

az 50 forint kibocsájtási áron alól is eladatik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

2780. sz.
kig. 1900

Mohácsi járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

A németbolyi körjegyzőséghez tartozó négy községből törvény- és kormányhatósági engedéllyel Németboly község nagyközséggé, Borjád, Pócsa és Rácz-Tóttós községek pedig Rácz-Tóttós székhellyel új körjegyzőséggé alakulván; az ekként rendszeresített

- a) **németbolyi községi jegyzői** és
b) **rácz-tóttósi körjegyzői**

állásokra az 1886. évi XXII. t.-cz. 82. §-a alapján nyilvános pályázatot hirdetek.

- a) A németbolyi községi jegyző javadalma:
1. évi 1000 korona készpénzfizetés.
2. Szabad lakás.
3. 4 kat. hold föld haszonélvezete.
4. A vármegyei szabályrendeletben megszabott magánmunkálati díjak.
b) A rácz-tóttósi körjegyző javadalma:
1. Évi 1410 korona 48 fillér készpénzfizetés.
2. Szabad lakás.
3. A vármegyei szabályrendeletben megszabott magánmunkálati díjak.

Felhívom a pályázni óhajtókat, hogy a szabályszerűen és eddigi alkalmazásukat is igazoló okiratokkal felszerelt kérvényeket, hozzám, f. évi április 18-ig okvetlenül nyújtsák be; és pedig, hol közszolgálatban állanak, fölöttes hatóságuk útján. A választást **Németboly** nagyközségben

folyó évi április hó 21-ik napjának d. e. 9 órájkor

Rácz-Tóttós községben pedig f. évi április 24-ik napjának d. e. 10 órájkor fogom a község házában megtartani.

Mohács, 1900. évi március hó 25-én.

Szinkovich Károly,
főszolgabíró.

Kávéház átvétel és megnyitás.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására adni, hogy a

„NÁDOR“ kávéházat

szombaton átveszem és **vasárnap** ünnepélyesen megnyitom, mely alkalommal GARAI FERKÓ jól szervezett nemzeti zenekara fog közreműködni.

A legkitünőbb kávéházi italok. Cserta féle palaczk-borok.

Hideg buffet. — Pontos és szolid kiszolgálás.

==== A kávéház egész éjjel nyitva. ====

Számos látogatást kér

Weindorfer János,
kávés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek ezennel b. tudomására hozni, hogy a **Bedő testvérek** által mintaszerűen vezetett és népszerűvé tett

PANNONIA-KÁVÉHÁZAT

átvettem s azt folyó évi április hó 1-én (vasárnap) déli 12 órákor ünnepélyesen megnyitom.

✘ ✘ **Hideg buffet.** — **Kitünő kávéházi italok.** ✘ ✘
Pontos és figyelmes kiszolgálás.

Bel- és külföldi lapok nagy választéka. — Szeifert-féle tekeasztalok.

☞ **A kávéház egész éjjel nyitva.** ☞

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, maradok kiváló tisztelettel

Büttner József,
bérló.